

Prindeți vulpile mici!

Verset călăuzitor: Cântarea Cântărilor 2.15

Cântarea Cântărilor 2.15: Prindeți-ne vulpile, vulpile cele mici, care strică viile; pentru că viile noastre sunt în floare.

Introducere

Primăvara este perioada din an în care totul se trezește și înflorește - acest lucru este valabil și pentru dragoste. Vântul rece și tăios și ramurile moarte dispar. O briză caldă și blândă se face simțită și apar flori colorate. Viața și dragostea înmugurită sunt peste tot. Este frumos să trăiești! Cât de minunat este atunci să te plimbi într-un parc sau într-o pădure cu o persoană pe care o iubești!

Așteaptă o clipă! Ce legătură are toată această „dragoste înmugurită primăvara” cu Biblia? Și ce legătură are asta cu titlul nostru? Nu sună foarte biblic. O, da, Biblia are multe de spus despre dragostea dintre cele două sexe - inclusiv despre „dragostea romantică care se naște”. De fapt, întreaga carte Cântarea Cântărilor are legătură cu dragostea romantică. Din titlu se poate observa că textul este preluat din Biblie. Și vom vedea mai jos că expresia „a prinde vulpile mici” are un sens figurat foarte interesant în ceea ce privește o relație de dragoste. De altfel, această expresie nu are nimic de-a face cu „a alerga după sexul opus”! Dar înainte de a merge mai departe pentru a vedea sensul expresiei „prinderea vulpilor mici”, să facem câteva considerații generale despre Cântarea Cântărilor.

Interpretări diferite

Unii creștini credincioși în creștere nu au citit niciodată Cântarea Cântărilor, iar mulți sunt incapabili să o înțeleagă. Alți creștini credincioși, însă, care au citit-o și studiat-o, știu că nu toți exegeții biblici și comentatorii sunt una cu privire la interpretarea acestei cărți. Unii comentatori spun că povestea este despre *doi* îndrăgostiți, în timp ce alții cred că este vorba despre *trei* îndrăgostiți. Teoria „celor trei îndrăgostiți” a apărut pentru prima dată la sfârșitul secolului al XVIII-lea și, prin urmare, nu este veche în istoria Bisericii. În această teorie, adevărata poveste de dragoste nu este cea dintre împăratul Solomon și fata sunamită, ci cea dintre o tânără și un băiat cioban. Fata sunamită (poate din zona Sunam, în nordul Israelului) și păstorul fac parte din poporul de rând, se îndrăgostesc și plănuiesc să se căsătorească. Dar apoi vine „răufăcătorul” din această „melodramă”, este împăratul Solomon. Când pune ochii pe frumoasa fată, o râvnește și o duce în marele său harem împărătesc (Cântarea Cântărilor 6.8). Dar, în ciuda curteniei și a posesiunilor sale, Solomon nu poate cuceri inima fetei. Ea îi rămâne credincioasă iubitului ei, băiatul cioban, vorbind mereu despre el și visând mereu la el. Între timp, iubitul păstor vine la Ierusalim pentru a vedea cum ar putea să-și elibereze fata iubită din mâna împăratului Solomon. În cele din urmă, Solomon îi redă fetei libertatea. Ea și prietenul ei cioban se întorc în țara lor, fericiți că în curând vor auzi clopotele de nuntă sunând.

În teoria tradițională a „celor doi îndrăgostiți” din Cântarea Cântărilor, avem relatarea istorică a iubirii adevărate a împăratului Solomon pentru țărăncuța din Sunam. Solomon o văzuse pe această fată minunată în timpul unei călătorii în nordul regatului său - poate în timpul unei vizite la moșia sau la podgoria sa regală. Sunamita lucra lângă viile familiei sale (Cântarea Cântărilor 1.6) când Solomon a văzut-o. Habar nu avea că în curând avea să devină o „Cenușăreasă”. În loc ca Solomon să-și folosească puterea de împărat pentru a o aduce pe această fată frumoasă în haremul său, el a decis să se deghizeze în păstor pentru a cuceri treptat-treptat inima acestei fete. Planul a funcționat! Mai târziu, Solomon i-a dezvăluit fetei adevărata sa identitate și, la scurt timp, cuplul s-a căsătorit. Desigur, împăratul Solomon nu a precupețit nicio cheltuială pentru această nuntă. Procesiunea de nuntă, cu tot fastul ei, este descrisă până la sfârșitul capitolului 3; nunta propriu-zisă are loc în capitolul 4; și este încheiată în primul verset al capitolului 5. Alături de palatul împărațesc și sub ochii publicului, dragostea dintre împărat și mireasa sa continuă, se adâncește și crește până la sfârșitul cărții. Acest lucru nu înseamnă că povestea s-a încheiat cu: „Și dacă nu au murit, atunci ...”.

Nu, această relatare nu este un basm, ci o poveste de viață adevărată - în ciuda formei poetice în care este scrisă. În capitolul 5, de exemplu, citim despre o neînțelegere între cei doi îndrăgostiți. Iar la sfârșitul capitolului 7 și la începutul capitolului 8, sunamita pare puțin nervoasă în legătură cu toate îndatoririle reprezentative ale vieții publice de la palatul împărațesc. Ar fi preferat să-l ducă pe Solomon înapoi în satul ei simplu în care crescuse. Oh, ea dorea să fie liberă de toate constrângerile și tabuurile sociale și să-și arate afecțiunea în public, astfel încât să aibă ocazia să-și sărute soțul în public - ca un frate (Cântarea Cântărilor 8.1). Dar, în ciuda acestor valori, dragostea dintre soț și soție a putut continua să crească. Dragostea lor a triumfat asupra tuturor neînțelegerilor. Nici măcar micile dezamăgiri nu au putut distruge relația lor de dragoste.

Dacă am lucra la relațiile noastre în același mod - în relația noastră de dragoste cu Domnul, în dragostea noastră pentru persoana pe care Dumnezeu a pus-o sau o va pune lângă noi și în dragostea noastră reciprocă! Tocmai aici devine importantă munca de „prindere a vulpilor mici”.

Lucrul la relație

Remarca despre vulpi apare în cântare în momentul în care ea descrie sfârșitul unei plimbări glorioase de primăvară prin natura abia trezită (Cântarea Cântărilor 2.10-13). Cei îndrăgostiți s-au decis să lucreze la relația lor și să nu lase să intervină nimic care ar putea să o distrugă. Ei compară potențialele zone cu probleme în romantismul lor înfloritor cu niște vulpi mici. La fel cum vulpile mici pot ruina via doar rozând vița de vie fragedă, tot așa și micile probleme care vor apărea într-o relație de dragoste în creștere pot distruge acea relație de dragoste. Aceste „vulpi mici” trebuie să fie prinse înainte de a face alte pagube.

„Vulpile mici” par să apară întotdeauna când totul merge foarte bine în relația noastră de dragoste - când „viile sunt în floare”. Să luăm, de exemplu, relația noastră de dragoste cu Domnul. Ori de câte ori totul pare să meargă bine, apare „vulpea cea mică” a nepăsării, nepăsarea în citirea zilnică a Cuvântului lui Dumnezeu sau nepăsarea în rugăciunea permanentă. Și cum rămâne cu relația noastră de dragoste cu persoana pe care Dumnezeu ne-a destinat-o? Cât de des „vulpile mici” de cuvinte vătămătoare produc discordie inutilă în relația care ar putea fi atât de frumoasă. Și mai sunt și „vulpile mici” ale micilor invidii și ale micilor neînțelegeri care vor să ne distrugă

dragostea reciprocă. Ce păcat! Fără niște acțiuni hotărâte de „prindere” din partea noastră, vulpile mici vor continua să mănânce până când vor deveni vulpi mari!

Sexul este în regulă.

Indiferent de interpretarea pe care o dăm Cântării Cântărilor, se pot face multe aplicații ale acestei istorisiri. Această istorie este o istorie plină de învățăminte pentru noi. Asta pentru că este o poveste de dragoste. În fiecare poveste de dragoste din Biblie găsim multe lecții valoroase pe care le putem aplica în propriile noastre relații de dragoste. Probabil că cea mai mare lecție pe care o putem învăța din Cântarea Cântărilor este că sexul este în regulă. Sexul nu este un „nicidecum - nicidecum” sau doar cu scopul de a crește rasa umană! Nu, dragostea fizică între un bărbat și o femeie este un dar minunat de la Dumnezeu. Atâta timp cât se încadrează în limitele stabilite de Dumnezeu (iar Biblia arată limite foarte clare), sexul este un lucru minunat. Unii dintre rabinii antici nu permiteau unui băiat evreu să citească Cântarea Cântărilor înainte de a împlini 30 de ani, pentru ca mintea lui să fie protejată de „fantezii nesănătoase”. Dar, în realitate, Cântarea Cântărilor a lui Solomon arată o viziune sănătoasă asupra sexului și ne învață sfințenia dragostei și a căsătoriei.

Hristos și Biserica Sa

Pentru că această Cântare a Cântărilor arată dragostea profundă și minunată dintre un bărbat și o femeie, această povestire capătă, în mod natural, o semnificație mai profundă. Astfel, ea este și o frumoasă ilustrare a relației de dragoste dintre Hristos și poporul Său. Dumnezeu a vrut ca relația de dragoste dintre un bărbat și mireasa sa să fie o imagine în oglindă a relației de dragoste dintre Hristos și mireasa Sa, Biserica (Efeseni 5.31,32). Ce mărturie extraordinară pentru Domnul dacă îți propui ca de la început ea să reflecte taina minunată a dragostei Domnului pentru noi! Acest lucru necesită o muncă grea, pentru că trebuie prinse multe „vulpi mici”. Nu lăsa „vulpile mici” să strice mesajul pe care Dumnezeu vrea să-l răspândească prin căsătoria voastră.

Vulpile mici și șirete nu sunt întotdeauna ușor de prins, dar nici nu este imposibil. Problemele care vor apărea în orice relație de dragoste în creștere nu sunt întotdeauna ușor de „prins”, dar cu un efort sârguincios și cu ajutor divin, aceste sarcini nu sunt de nebiruit.